

Velemestni lajf

Dogaja se v zgodnjem jutru, na eni od stranskih velemestnih ulic, pred pekarno.

Vidimo: Nika, Johna in Roparja

(Glasba. Luči se počasi jačajo. Vidimo mladega fanta. Zdi se utrujen. Najverjetneje prihaja z dela. Vidimo še enega mladega gospodiča. On je naspan in spočit. Nekam odhaja. Najverjetneje na delo. Oba se ustavita pred mestno pekarno)

NIK: *(poslušá glasbo na slušalke. Potiho si prepeva. Čaka pred pekarno. Počasi ga mineva potrpljenje)* Bo kaj? Tle je vrsta. Slišiš. Vrsta. *(pogleda tipa, ki stoji pred njim.)* Se vam mudi ne? Rečte še vi kej. Mogoče bo vas poslušal tipček tam notr. Zgledate lepše kot jaz.

JOHN: Prosim?

NIK: Te lahko tikam?

JOHN: *(skomigne z rameni)*

NIK: Mam tak občutek, da še nekej časa tip ne bo odprl. A?

JOHN: Mogoče res.

NIK: Mogoče res kaj?

JOHN: Ne bo odprl.

NIK: A to. Se vam ne mudi?

JOHN: Še ne.

NIK: Še?

JOHN: Še ne, ne.

NIK: Pametno.

JOHN: Kaj pa?

NIK: Ja to, še ne.

JOHN: Čas je potrebno imeti v oblasti.

NIK: No ja.

JOHN: Se ne strinjaš z mano?

NIK: Niti ne.

JOHN: Zakaj?

NIK: Ne vem. Mogoče dolgčas.

JOHN: V popolnosti izkoriščen dan se temu reče, ne pa dolgčas.

NIK: Po moje je še vedno dolgčas. Brez veze. Kr neki. Dej no. Met čas v oblasti. ... ok. Zdaj na primer ga nimaš. Kaj boš naredu?

JOHN: Moje minute odstopanja še tečejo. Nadzorujem.

NIK: Ne ga srat. Kaj pa nadzoruješ?

JOHN: Minute odstopanja.

NIK: In zato si še kul. Kaj pa, ko bo minut odstopanja konec. Kaj pol?

JOHN: Upam, da do tega ne pride.

NIK: Si pogledal notr. Vidiš, da tip nima nobenega namena odpret prekleto pekarno.

JOHN: To bi bilo prvič. Vsak dan je točen kot ura. Verjetno kakšna majhna nevšečnost.

NIK: Nevšečnost a?

JOHN: Ja, tako. Nevšečnost.

NIK: Si dobr pogledal, kaj dela tip notr.

JOHN. Ne vtikam se v tuje zadeve dokler ...

NIK: še tečejo minute odstopanja. Si pogledal not?

JOHN: Malo poškilil.

NIK: Daj še malo.

JOHN: Zakaj?

NIK: Boš videl.

JOHN: (*gleda*) Nič ne vidim.

NIK: Seveda ne, ker nikogar ni.

JOHN. Kako?

NIK: Pojma nimam. Nisem jasnoviden.

JOHN: Kako, da ni nikogar. Nekdo bi vendarle moral pripravljati pekarno na odprtje.

NIK: Slutim, da se minute odštevajo. ... kaj si vsak dan tle v vrsti ob tej uri? Te še nisem vidu. Jaz, sem vsak dan tukaj. Ob približno enaki uri. Končam delat ob štirih. Kelnarim v enem funky baru tu blizu. Stanujem čez cesto. Ti?

JOHN: Vsako jutro ob isti uri sem tukaj. In ne, tudi jaz te vidim prvič.

NIK: Kam pa greš delat tako zgodaj?

JOHN: Na ministrstvo za notranje zadeve.

HIK: A tako?

JOHN: Tako.

NIK: Pa vedno tko zgodi začnete?

JOHN: Jaz ja.

NIK: Aja, ti ja. Kaj pa ostali?

JOHN: Malo kasneje.

NIK: Malo kasneje, a?

JOHN: Prenehaj ponavljati za mano.

NIK: Sori. Nisem nalašč. *(nekaj časa sta v tišini in kar naenkrat se v notranjosti trgovine zasliši hrup, glasove)*. Nekdo prihaja.

JOHN: Saj sem vedel, majhna nevšečnost. In še vedno sem v času.

NIK: Maš srečo. Me zanima kakšen si, ko minejo minute. *(zdaj opazi, da v trgovini ni vse čisto tako, kot bi moralo biti. Skozi šipo zagledamo zamaskiranega tipa s pištolo, ki grozi peku)*

JOHN: Je prišel ali ne?

NIK: Ne, nikogar ni.

JOHN: Kaj?

NIK: Nikogar ni. ... O fak! Tip s pištolo je notr!

JOHN: Si rekel?

NIK: Tip s pištolo je v pekarni!

JOHN: Kaj!?? Kaj si zmešan. Kaj pa govoriš?

NIK: Poglej sam, k si tako pameten.

JOHN: Nemogoče. Pa prav danes. V službo moram. Sem že na meji zamude. ... Grem noter in uredim z njim. Saj delam vendar na ministrstvu za notranje zadeve.

NIK: Aja, saj res, policija. ... Kaj delaš na ministrstvu? Si kriminalist? ... Uauu! Ali pa višji inšpektor. A?

JOHN: Računovodja sem.

NIK: Ooo. ... No, vseeno delaš na ministrstvu za notranje zadeve in je zato najboljš, da greš kar ti notr.

JOHN: Najbolje, da grem.

NIK: Ja!

JOHN: Aha!

NIK: No, bejž že in reši problem, da grem potem lohk spat.

(John vstopi v pekarno)

JOHN: Dober dan. Kako ste na tako lepo jutro?

ROPAR: Roke k višku! ... Kdo si?

JOHN: John.

ROPAR: John kaj?

JOHN: Samo John in nič drugega.

ROPAR: Kaj hočeš? Kaj delaš tu.

JOHN: Žemljico bi rad. Nič drugega.

ROPAR: Kaj ne moreš počakat? Tepec! Kaj ne vidiš, da delam?

JOHN: Ja vidim, vidim.

ROPAR: Ja, no in? Zakaj ne počakaš? Kaj je tebi všeč, če te pri delu kdo moti?

JOHN: Absolutno ne!

ROPAR: No, vidiš. Meni tudi ni všeč, če me pri delu kdo moti.

JOHN: Pa boste kmalu naredili, to kar pač delate?

ROPAR: Če me taki bebcu kot ti ne bodo več motili, bom zelo kmalu končal.

JOHN: No, potem vas bom pa vljudno pustil samega in čim prej končajte to, kar ste se namenili narediti. Nasvidenje.

ROPAR: Ven, ven. ... bebec.

NIK: No, kaj si rešil?

JOHN: Nič.

NIK: Ja in kaj zdaj.

JOHN: Pojma nimam.

NIK: Jaz grem noter. Se bom jaz zmenu s tipom.

JOHN: Če se jaz nisem se boš ti? Ne verjamem, da te bo poslušal.

NIK: Grem. ...Kaj mu rečem?

JOHN: Reči, da smo poklicali policijo.

NIK: OK.

JOHN: Počakaj. Pa reči, še da prihaja oborožena enota za specialne zadeve.

NIK: OK.

JOHN: Počakaj. Reči mu še, da je najbolje, da odide sam, ker v nasprotnem primeru bo zapor njegov dom za precej časa.

NIK: Ok.

JOHN: Kaj ok? Si si zapomnil vse, kar moraš reči.

NIK: Ja, grem.

(Nik vstopi v pekarno)

NIK: Zdravo.

ROPAR: A?

NIK: A nič. Kako?

ROPAR: Kaj?

NIK: Lepo jutro.

ROPAR: Hočeš, da ti glavo odpihnem?

NIK: Ne, samo spat bi rad šel.

ROPAR: Kaj, a hočeš, da grem s tabo.

NIK: Ne bi, ne hvala. ... Drugič.

ROPAR: Kaj bi potem rad?

NIK: Pred spanjem neki pojedel.

ROPAR: Še eden.

NIK: Ne tisti prej bi rad neki pojedel pred službo.

ROPAR: Briga me. ... Zgini ven, preden mi popustijo živci in te pihnem.

NIK: Ej, ne, ne ... lepo se umiri. Vse je kul. Nič ti nočem, samo zanima me, kdaj bo pekarna odprta, da kupm žemljo in grem spat.

ROPAR: Ko boš videl na vratih listek odprto. Jasno? Zdaj pa izgini.

NIK: No, mi pa vsaj dovoli, da si, zdaj, ko sem že notr, vzamem žemljico.

ROPAR: Ni šans. Pa kje misliš, da si, da boš kradel po trgovinah.

NIK: Ja, kul! Kaj pa ti počneš?

ROPAR: Posle urejam. Jasno?! Jasno??!! ... Zgini ven in ne spravlja me ob živce.

JOHN: In?

NIK: In kaj? ... Nič. Tip še kar dela in dela. In bo še kar delal in najbolje bo, da se poberem domov spat. Brez žemljice. ... Kolko je že ura.

(John pogleda na uro in z grozo ugotovi, da so njegove minute odstopanja že potekle. Sledi počasen posnetek zgroženega pogleda na uro. Ko je počasnega posnetka konec Johna prime pravi, pravcati živčni zlom in začne kričati in udrihati vse vprek)

JOHN: Pridi ven ti mali pezde! Stopi ven, če se hočeš še videt živega. Prikaži se!

Moje minute odstopanja so pretekle. Zamudil bom službo! Prvič v življenju. ... Pridi ven!

NIK: John, pomiri se. Saj ni panike.

JOHN: Ni panike??!! ... Prihajam noter in bolje zate, da tečeš.

NIK: Službo je treba vsak toliko zamudit.

JOHN: Ubil te bom!!! Službo bom zamudil!

(ropar se prikaže ven iz trgovine. John je tako besen, da ga zagradi in prestavi na drugo stran ceste. Vzame mu pištolo in jo da Niku, da jo podrži.)

NIK: Roke k višku.

JOHN: Daj, no.

NIK: Roke k višku sem rekel. Brez zajebancije.

JOHN: Kaj delaš? ... Daj meni pištolo.

NIK: Denar ven! Takoj in brez besed!

JOHN: Ej, kaj delaš?

NIK: *(proti roparju)* Kaj zdaj, a bebec? Boš kej rekel? *(ropar ves prestrašen pobegne)*

Ajde, keš ven, drugače ... (ustreli in začne se počasen posnetek krogle, ki leti okoli in okoli Johna a se na koncu le ustavi v njegovem trebuhu. Pade na tla in obleži mrtev.)

NIK: Ej štos je bil. Vstani. Sem hotu sam videt, kako to delajo v filmu. ...Ej vstani no. V službo moraš. Že zamujaš. Tip je zbežal od strahu, zdaj lahko vzameš žemljo iz trgovine. ... Ej, vstani. Kaj ti pa je? ... fak! *(Ugotovi, da ga je ustrelil. Pogleda naokoli vidi, da ni nikjer nikogar. Vstopi v pekarno, si vzame žemljico, še enkrat pogleda okoli sebe, si nadene slušalke in kot, da ni nič bilo odide domov spat).*